

зобов'язань, які функціонують на ринку України, є облігації внутрішньої державної позики. Для ефективного функціонування державних цінних паперів необхідно створити ринкові умови діяльності на первинному та вторинному ринках, підвищити їх ліквідність та збільшити види фінансових інструментів на них, установити базовий законодавчий документ регулювання боргової політики. Досвід Португалії з питань адміністрування у сфері державного боргу може бути використаний при розбудові системи управління внутрішнім державним боргом в Україні.

### **Література**

1. Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2012 році» — 2012. — С. 22—26.
2. Кучер Г. Розвиток ринку внутрішніх державних боргових зобов'язань України / Г. Кучер // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. — К. : Вид-во. КНТЕУ. — 2011. — № 2. — С. 47—58.
3. Кондрат І.Ю. Прогнозування показників Державного боргу як фактора економічної безпеки України / І.Ю. Кондрат, С.Я. Фаріон // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. — Львів : РВВ НЛТУ України. — 2012. — Вип. 21.9. — С. 211—215. [Електронний ресурс]. — Доступний з <http://www.nbu.gov.ua>.
4. Лановий В. Якісне оновлення державних фондових інструментів – передумова подолання проблеми ліквідності ринку облігацій / В. Лановий, О. Дубихвіст // Вісник НБУ. — 2012. — № 1. — С. 3—6.
5. Плєць І.І. Аналіз функціонування ринку державних облігацій в Україні // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки» — 2012 — № 4. — С. 351—352.
6. Іваненко Ю.В. Мамишев А.В. Агентство з питань управління державним боргом: досвід Португалії та Великобританії // Вісник НБУ. — 2010. [Електронний ресурс]. — Доступний з <http://www.ac-rada.gov.ua>.

**Ольшєвська Ю.В.**

*«Економічна теорія», 4 курс,*

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова*

*Науковий керівник — к.е.н., доцент Ломачинська І.А*

### **ОЦІНКА ФІСКАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДСИСТЕМИ ПРЯМОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ**

Прибуткові податки з фізичних та юридичних осіб, які відносяться до підсистеми прямого оподаткування, є регулятором взаємовідносин між державою та суб'єктами господарювання, населенням. Останнім часом все більше уваги приділяється їх регулюючому потенціалу, проте визначальним залишається забезпечення стабільної фінансової бази для держави, тобто реалізація фіскальної функції.

Протягом тривалого часу податок на прибуток підприємств в Україні залишається головним з прямих у формуванні доходів Зведеного бюджету. Його частка у ВВП все ще є значною порівняно із розвиненими країнами. При цьому основну частку надходжень забезпечують приватні підприємства, діяльність яких найбільше залежить від економічної активності.

Частка ВВП, яка перерозподілялась за допомогою податку на прибуток підприємств, в Україні була відносно стабільною й навіть зростала до 2008 р. (2006 — 4,9 % ВВП, 2007 — 4,8 %, 2008 — 5 % ВВП). З 2008 р. спостерігається зниження надходжень з цього податку, що пояснюється зростанням кількості збиткових підприємств. Так, у 2009 р. частка податку на прибуток підприємств у ВВП становила 3,6 %, 2010 — 3,4 %, 2011 — 4,4 %, 2012 — 4,7 % [1].

Однак у Податковому Кодексі прибуткове оподаткування зазнало певних змін — спостерігається суттєве підвищення фіскальної ефективності податку з доходів фізичних осіб в порівнянні з податком на прибуток підприємств, а також зниження податкового тягаря на доходи малозабезпечених громадян.

Податковий кодекс передбачає поступове зниження основної ставки податку на прибуток до 16 % [2], що в короткостроковому періоді призведе до зниження доходів до бюджету держави. У той же час, низька номінальна ставка податку автоматичного не означає більш конкурентоспроможний фіскальний простір: конкурентоспроможність податкової системи більше залежить від реальної ставки податку та від простоти і прозорості його адміністрування.

Зростання частки податку з доходів фізичних осіб у сукупних податкових надходженнях, яке передбачене Податковим Кодексом, залежить, перш за все, від структури наявних доходів населення, темпів їх зростання. В Україні найбільший вплив на зростання надходжень від податку з доходів фізичних осіб мало зростання доходів населення, зумовлене, зокрема, підвищенням розміру мінімальної заробітної плати завдяки економічному

зростанню, що спостерігалось в 2004—2008 рр. Сучасне податкове законодавство передбачає розширення та включення різноманітних джерел доходів до бази оподаткування цього податку. Однак на сучасному етапі питома вага надходжень податку від інших джерел є незначною — в Україні існують перешкоди для виникнення різних джерел доходів як потенційних об'єктів оподаткування, та значна частка національної економіки знаходиться в тіні. Зокрема, доволі низький рівень розвитку фінансового ринку стримує зростання доходів фізичних осіб від операцій з фінансовими активами.

Підсумовуючи необхідно зазначити, що з позиції максимізації фіскальної ефективності необхідно не лише вносити зміни до механізму прибуткового оподаткування, розширювати базу оподаткування, а, перш за все, створювати умови для зростання, збереження доходів як об'єктів оподаткування.

### **Література**

1. Інформація про стан виконання Зведеного і Державного бюджетів України [Електронний ресурс]. Режим доступу: [http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?cat\\_id=77440](http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?cat_id=77440)

2. Податковий кодекс України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [http://minfin.com.ua/taxes/-/tax\\_kodex.html](http://minfin.com.ua/taxes/-/tax_kodex.html)

**Пащенко Є.І., Тімаков Д.М.**

*«Міжнародна економіка та менеджмент», 3 курс*

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»*

*Науковий керівник — к.е.н., доцент Сущенко О.М.*

### **ТЕОРІЯСТІЙКОГО РОЗПОДІЛУ І ПРАКТИКА МОДЕЛЮВАННЯ РИНКУ ЗА ПРАЦЯМИ ЛЛОЙДАШЕЙПЛІ І ЕЛВІНА РОТА**

15 жовтня 2012 року премія з економіки імені Альфреда Нобеля була присуджена ЛлойдюШеплі та Елвіну Роту за «теорію стабільних розподілів та практику дизайну ринків»

Нобелівські лауреати з економіки 2012 року зуміли поєднати теорію ігор з потребою так званого «дизайну ринків».